

Antwoord van minister De Geus (Sociale Zaken en Werkgelegenheid), mede namens de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. (Ontvangen 13 september 2002)

1

Bij het belastingplan 2002, deel V, zijn de plaatsingsbudgetten vervangen door een premiekorting voor werkgevers die een arbeidsgehandicapte in dienst nemen. Achtergrond van deze wijziging is dat de voordien bestaande regeling als ingewikkeld werd ervaren en bovendien bij de evaluatie REA is gebleken dat subsidies niet doorslaggevend zijn voor werkgevers in hun reïntegratiebeleid¹. De wijziging beoogde tevens om de werkgever via zijn premienota te confronteren met de gevolgen van zijn verzuim- en reïntegratiebeleid. Zowel de verhoging bij instroom van werknemers in de WAO als de vermindering wegens reïntegratie van arbeidsgehandicapten worden zichtbaar gemaakt op de nota. Er is geen aanleiding om te veronderstellen dat de wijziging heeft geleid tot negatieve gevolgen voor de instroom van arbeidsgehandicapten op de arbeidsmarkt.

2

Voor grote en voor kleine werkgevers is de premiekorting afhankelijk van het aantal arbeidsgehandicapten dat in dienst wordt genomen doordat de hoogte van het premieplichtige loon van de arbeidsgehandicapte werknemer. Alleen indien de totale verschuldigde premie van de werkgever geringer is dan de premiekorting kan het voorkomen dat niet het gehele bedrag van de premiekorting wordt genoten. De premie wordt immers niet verder teruggebracht dan tot nihil. Dit kan zich voordoen indien de verschuldigde premie voor het Algemeen Werkloosheidsfonds door toepassing van de franchise een relatief gering bedrag is. Dit kan zich bij kleine werkgevers met werknemers met een laag loon eerder voordoen dan bij grote werkgevers. Van rechtsongelijkheid is echter geen sprake.

3

Gelet op het antwoord op de vragen ad 1 en 2 is er naar mijn oordeel geen aanleiding om over te gaan tot maatregelen waarmee scholen voor praktijkonderwijs tegemoet worden gekomen.

¹ TK 2001–2002, 28016, nrs. 1-2, pag. 3.